

EĞİTİM SEN

Eğitim ve Bilim Emekçileri Sendikası

bilgi@egitimsen.org.tr
www.egitimsen.org.tr

Eğitim Sen Yayınları Eylül 2018

EĞİTİM SEN

(Eğitim ve Bilim Emekçileri Sendikası)

Adına Sahibi: Feray Aytekin Aydođan

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Aysun Oral

Yazışma Adresi: Cinnah Cad. Willy Brandt Sk. No:13

Çankaya / ANKARA 06680

Tel: (0.312) 439 01 14 (pbx) Fax: (0.312) 439 01 18

E-posta: bilgi@egitimsen.org.tr Web: www.egitimsen.org.tr

Eylül 2018

Sayfa Düzeni/Kapak: Gülüzar Ünver

Baskı: Lotus Life Ajans Rek. Tan. Bas. Yay. Org. Amb. İth. İhr. San. ve Tic. Ltd. Şti.

Şehit Cevdet Özdemir Mh. Perçem Cd. No:9/A Çankaya / Ankara

Tel: 0312 433 23 10

ÖĞRETMEN, DÜNYAYI DEĞİŞTİRİR!

Tarihin en eski mesleklerinden biri olan öğretmenlik, sadece insanlığın yaşı ile eşit değil aynı zamanda da en etkili ve tarihin gidişatını etkileyen işlerden biri olmuştur. Genç kuşakların yaşama hazırlanması ile beraber, geleceğin nasıl şekilleneceğini etkileme gücüne sahip olan öğretmenlik, bu nedenle her dönem göz önünde bulunan ve önemsenen veya önemsenmesi gerektiği düşünülen mesleklerden biri olmuştur.

Yaptıkları işin gereği olarak, yaşamın içinde var olan ile beraber olması gerekeni de öğrencilerine gösteren; kendilerinden egemenlerin istediklerini değil de insanlığın evrensel değerlerini sınıf içinde her gün yeniden üreten öğretmenler, bu özelliklerinden dolayı tarihin kimi dönemlerinde iktidarların hedefi haline gelmiştir. Katledilmişler, ihraç edilmişler, sürülmüşler ancak hiçbir zaman hayallerinin ve gerçeğin peşindeki serüvenlerinden vazgeçmemişlerdir.

Öğretmenlik mesleği içinde bulunulan koşullar ve yere göre değişik özellikler gösterse de evrensel düzeyde belirgin ortaklıklara sahiptir. Öğretmenlik mesleğinin statüsü ile ilgili en önemli ve halen geçerli olan metin, 5 Ekim 1966 tarihinde Paris'te UNESCO'NUN ILO ile beraber düzenlediği devletlerarası özel bir oturumda kabul edilen tavsiye kararlarıdır. Bu kararlarda öğretmenlik mesleği ve statüsü aşağıdaki şekilde tanımlanmaktadır:

"1. Bu Tavsiyede

- a) "Öğretmen" sözcüğü, okullarda öğrencilerin eğitimiyle görevli (eğitiminden sorumlu) olan tüm kişiler anlamına gelir;*
- b) Öğretmenlere ilişkin olarak kullanılan "statü" (durum) sözcüğü ise, hem görevlerinin önemine ve yeteneklerine verilen değer derecesine göre kendilerine toplumda tanınan konumu, hem de*

çalışma koşullarını, ücreti ve öteki mesleklerinkiyle karşılaştırılan, yararlandıkları maddi avantajları (yararları) içerir;”(1)

Yukarıda da görüldüğü üzere, öğretmenler tavsiye kararlarında sadece ders verenleri değil aynı zamanda eğitim sürecinin parçası olan tüm çalışanları kapsamaktadır. Türkiye’de çeşitli hukuki metinlerde öğretmenlik mesleği ile ilgili tanımlar yapılmıştır. 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu öğretmeni şu şekilde tanımlamaktadır:

“1 – Öğretmenlik : (1) Madde 43 – Öğretmenlik, Devletin eğitim, öğretim ve bununla ilgili yönetim görevlerini üzerine alan özel bir ihtisas mesleğidir. Öğretmenler bu görevlerini Türk Milli Eğitiminin amaçlarına ve temel ilkelerine uygun olarak ifa etmekle yükümlüdürler. Öğretmenlik mesleğine hazırlık genel kültür, özel alan eğitimi ve pedagojik formasyon ile sağlanır. Yukarıda belirtilen nitelikleri kazanabilmeleri için, hangi öğretim kademesinde olursa olsun, öğretmen adaylarının yüksek öğrenim görmelerinin sağlanması esastır. Bu öğrenim lisans öncesi, lisans ve lisans üstü seviyelerde yatay ve dikey geçişlere de imkan verecek biçimde düzenlenir.”(2)

Yapılan tanımdan da anlaşılacağı üzere öğretmenlik “ihtisas mesleği” olarak tanımlanmaktadır. UNESCO tarafından çıkarılan pek çok metinde öğretmenlik eğitimde eşitliğin, ulaşılabilirliğin ve niteliğin oluşmasındaki en etkili güç olarak tanımlanmaktadır(3). ‘Eğitim 2030 Eylem için Çerçeve’ metninde UNESCO/ILO öğretmenleri nitelikli eğitim için şart olarak kabul etmekte ancak öğretmenlerin ve eğitimcilerin yetkilendirilmesi gerektiğini, uygun şekilde istihdam edilerek, emeklerinin karşılığının verilmesini, iş yapma isteklerinin ve mesleki niteliklerinin artırılmasını ve uygun kaynaklarla desteklenmeleri gerektiğini ifade etmektedir(4).

Öğretmenlik mesleği kimi özel günlerde yöneticiler tarafından hamasi nutuklarla göklere çıkarılsa da yaşanan gerçeklik bunun tam tersidir. Bugün öğretmenler:

- Düşük ücretlerle çalışmaktadır.
- İş güvencesi kaygısı yaşamaktadır.
- Siyaseten atanan yöneticilerin baskısına maruz kalmaktadır.
- Yetersiz donanım, teknik destek ve altyapı ile mesleklerini yapmak durumunda kalmaktadır.
- Bilimsel olmayan öğretim programlarını kullanmak zorunda kalmaktadır.
- Eğitim politikalarının belirlenmesinde söz ve karar sahibi değildir.
- Asıl mesleği dışında işleri yapmaya zorlanmaktadır.
- Eğitim ortamında şiddete maruz kalmaktadır.
- Siyasi kadrolaşma ve siyasi yakınlık nedeniyle eşitsizliğe ve ayrımcılığa uğramaktadır.
- Sözleşmeli, ücretli ve kadrolu olmak üzere farklı şekillerde istihdam edilmektedir.
- Atamaları yapılmadıkları için, kamuda veya özelde güvencesiz, açlık sınırı altında ücretlerle çalışmak zorunda bırakılmaktadır.
- Mülâkat vb. yöntemler ile liyakat dışı uygulamalara uğramaktadır. Okul idarecilerinin belirlenmesi, öğretmen atamaları, proje okullarına öğretmen alımı mülâkata dayandırılarak liyakat hakları ortadan kaldırılmaktadır.
- Mesleğini itibarsızlaştıran, değer verilme ve güven duygusunu yok eden hukuk dışı uygulamalara ve soruşturmalara maruz kalmaktadır.

NEDEN 5 EKİM DÜNYA ÖĞRETMENLER GÜNÜ?

5 Ekim, Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Örgütü UNESCO ve ILO tarafından 1994 yılında "Dünya Öğretmenler Günü" olarak ilan edilmiştir. 1994'ten bu yana her yıl 5 Ekim tarihi, yüzden fazla ülkede "**Dünya Öğretmenler Günü**" olarak kutlanmaktadır. Dünyanın en büyük eğitim çalışanları örgütü olan Eğitim Enternasyonalı, 26 Ocak 1993 tarihinde kurulmuş ve kurulduktan bir yıl sonra 5 Ekim tarihinin "**Dünya Öğretmenler Günü**" olarak ilanını kabul ederek, üye örgütlere kutlama çağrısı yapmıştır. Türkiye'de Eğitim Enternasyonalı'ne üye tek örgüt olarak Eğitim Sen, ilanından bu yana 5 Ekim tarihini "Dünya Öğretmenler Günü" olarak kutlamaktadır.

Dünya Öğretmenler Günü'nün geçmişi, uluslararası öğretmen örgütlerinin katkılarıyla 5 Ekim 1966 tarihinde ILO ve UNESCO tarafından "**Öğretmenlerin Statüsüne İlişkin Tavsiye Kararı**"nın alınmasında yatmaktadır. Tüm dünya öğretmenleri için önemli olan bu kararla öğretmenlerin sadece okul içinde değil, toplum içinde de yerine getirdikleri görevin taşıdığı önem uygulamaktadır. Ulusal düzeyde, Öğretmenlerin tüm sorunlarını ele alan ve mesleki durumlarını tüm ayrıntıları ile düzenleyen kararın yıldönümü olması nedeniyle 5 Ekim tarihinin öğretmenlik mesleği açısından evrensel bir önemi vardır.

"Öğretmenlerin Statüsü Tavsiye Kararı", öğretmenlerin konumlarını güçlendirmeyi, haklarını geliştirmeyi ve korumayı amaçlarken, aynı zamanda uluslararası düzeyde yapılmış bir toplu sözleşme niteliği taşımaktadır. 145 paragraftan oluşan belge, öğretmenlik mesleğinde işe alınma, işe alınmada seçme ve formasyon, mesleğe hazırlık, değişik düzeydeki öğretmenlerin mesleki sorunları, iş güvencesi, öğretmenin hak ve sorumlulukları, disiplin işleri ve mesleki bağımsızlık gibi konuları kapsamaktadır. Ayrıca ücret, çalışma süreleri ve koşulları, özel izinler, araştırma izinleri, tatil, eğitim-öğretim yardımcı personelleri, sınıf mevcutları, öğretmen

değişimi, uzak bölgelerde ve kırsal kesimde çalışan öğretmenler ile ilgili özel düzenlemeler, aile yükümlülükleri olan öğretmenlerle ilgili düzenlemeler, sağlık, sosyal güvenlik ve emeklilik gibi konular da bu belge kapsamındadır.

1966 tavsiyesinin yalnızca ilk ve ortaöğretim personelini kapsamasından kaynaklanan boşluk, 1997’de yükseköğretim akademik personeli için kabul edilen tavsiye ile doldurulmuş, yükseköğretim akademik personeli de tavsiye kararı kapsamına alınmıştır (5).

TÜRKİYE’DE ÖĞRETMENLİK MESLEĞİNİN DURUMU

Öğretmenler; insani değerleri gelişmiş, topluma önderlik eden, bilimsel düşünen, toplumsal ve siyasal olarak etkin, insan ilişkilerinde özgecil, sorun çözmeye yatkın, öğrencilerin sosyal ve kültürel durumlarını kavrayan, eşitsizlikleri sorgulayıcı ve mücadeleciler, alanında uzman kişiler olarak tanımlanırlar.

Öğretmenlerin gelişimi onların yaptıkları işi anlamlı bulmalarına, mesleki özerkliğe sahip olmalarına, okulun demokratik olmasına, yakından izlendiği duygusuna kapılmamasına, kendini güvende hissetmesine bağlıdır. Okul, öğretmenlerin kendi kendilerini yönetir oldukları ve meslektaşları arası rekabet değil, dayanışma ile kendilerini geliştirdikleri ve okulu anlamlı ve değerli buldukları mekânlar olmalıdır.

AKP’nin, ilk kez iktidara geldiği 2002’de yayınladığı seçim bildirgesinde *“Öğretmenlik mesleğinin toplumda hak ettiği itibarı yakalayabilmesi için öğretmenlerin nitelikleri artırılacak, buna paralel olarak özlük hakları ve çalışma şartları iyileştirilecektir.”* ifadesi yer almıştır. Ancak 16 yıllık AKP iktidarında öğretmenlik mesleğinin bırakalım toplumda hak ettiği itibarı yakalamasını, öğretmenler tarihin hiçbir döneminde AKP iktidarı döneminde olduğu kadar itibar

kaybına uğramamıştır. Geçtiğimiz yıllar içinde göreve gelen her bakan, fırsat buldukça öğretmenlerin az çalıştığı, uzun tatil yaptığını iddia etmiş, her fırsatta öğretmenlik mesleğini değersizleştiren ifadeler kullanmıştır.

Türkiye ekonomisinde son dönemde yaşananlar, Türk lirasının aşırı değer kaybı, enflasyonunun hızla artması, tüm toplum kesimlerini olduğu gibi, bir milyonu aşkın eğitim ve bilim emekçisinin çalışma ve yaşam koşullarını da ciddi anlamda olumsuz etkilemektedir.

1 ABD dolarının ortalama 1.30 TL olduğu 2008 yılında 1.196 TL aylık alan bir öğretmen 920 ABD doları alabiliyorken, 18 Eylül 2018 itibarıyla ortalama 3 bin 620 TL alan bir öğretmenin dolar bazında aldığı maaş 566 ABD doları (1 \$=6,40 TL) seviyesine inmiş, ortalama maaş alan bir öğretmenin maaşındaki kayıp dolar bazında 354 ABD doları (2 bin 265 TL) olmuştur. Benzer bir kıyaslamayı son 10 yılda alınabilen çeyrek altın üzerinden de yapmak mümkündür. 2008 yılında 1.196 TL alan bir öğretmen 23 çeyrek altın alabiliyorken (1 çeyrek= 53 TL), bugün 3 bin 620 TL alan bir öğretmen sadece 9 çeyrek altın (1 çeyrek= 388 TL) alabilmektedir. Altın üzerinden bakıldığında AKP hükümeti öğretmenlere tam 14 çeyrek altın borçludur.

Milli Eğitim Bakanlığı verilerine göre, resmi öğretmen açığı 117 bin 403, ataması yapılmayan öğretmen sayısı 438 bindir. Son 16 yılda KPSS'ye giren her 100 öğretmenden sadece 17'sinin ataması yapılmış, geriye kalan 83 işsiz öğretmen ya tekrar sınava girmek ya da başka alanlarda çalışmak zorunda bırakılmıştır. Bugüne kadar 53 işsiz öğretmen ataması yapılmadığı için yaşamına son vermiştir.

MEB, öğretmen açıklarını kapatmak yerine sözleşmeli ve ücretli öğretmen istihdamını yaygınlaştırarak eğitimde güvencesiz istihdamın kapılarını ardına kadar açmayı hedeflemektedir. Güvencesiz çalışma kadın çalışanların çalışma koşullarını daha da olumsuz etkilemekte, sözleşmeli, ücretli çalışan kadınlar mobbinge

daha fazla maruz kalmakta, mazerete dayalı tayin hakkı, doğum ve süt izni hakkı konusunda da ciddi mağduriyetler yaşamaktadır.

Öğretmen atamalarında mülakat sınavı öğretmen istihdamını açık bir şekilde 'politik güvencesizleştirmeye' dönüştürmüş, iktidara eleştirel ve muhalif yaklaşan çok sayıda öğretmen adayının 'fiilen' elendiği bir sistem getirilmiştir.

Yıllardır kamu istihdamında, özellikle eğitimde güvencesiz, esnek ve performansa dayalı istihdam politikalarını hayata geçirmek isteyen siyasi iktidar, 15 Temmuz darbe girişimi sonrasında eğitimde mülakat sınavı ile alınan 'sözleşmeli öğretmenlik' uygulamasını başlatmış ve bugüne kadar 64 bin 300 sözleşmeli öğretmenin ataması yapılmıştır. Öğretmen istihdamında yaşanan güvencesizleştirme, öğretmenlerin özlük hakları ve çalışma koşulları arasında farklılıklar oluşmasına neden olmuş, bu durum öğretmenlik mesleğinin niteliği tartışmalarını beraberinde getirmiştir.

Eğitimin niteliğinin öğretmenin niteliği ile doğrudan ilişkili olduğu dikkate alındığında, Türkiye'de öğretmenler başta olmak üzere, tüm eğitim ve bilim emekçilerinin görevlerini sağlıklı bir şekilde yapabilmeleri için sorunlara kalıcı çözümler üretilmeli, ekonomik, demokratik ve özlük talepler karşılanmalıdır.

	4/A	4/B	Ücretli Öğretmen
İşe Giriş	Lisans eğitimi; merkezi sınav veya doğrudan atama	Lisans eğitimi; merkezi sınav	Lise ve üstü eğitim; yerel eğitim yöneticisinin inisiyatifi
Sözleşme	Sözleşme imzalanmıyor	Her yıl idare ile sözleşme imzalanıyor	Eğitim öğretim dönemi için sözleşme imzalanıyor
Ücret	Merkezi karar ve toplu görüşmeye göre, kıdem ve eğitim maaşı etkiliyor	Memur maaşına endeksli. Eğitim maaşın belirlenmesinde etkili, kıdem etkili değil	Ders ücreti alıyorlar
İzinler	Ücretli izin hakkı var. Evlilik, ölüm izin süreleri diğer statüdekilerden fazla	Ücretli izin hakkı var. Evlilik, ölüm izin süreleri 4A çalışanlarından daha az	Ücretli izin hakkı yok. Yaz tatillerinde ücret almıyor.
Sigorta	Emeklilik ve sağlık sigortası ödeniyor	Emeklilik ve sağlık sigortası ödeniyor	Emeklilik ve sağlık sigortası ödeniyor. Yaz tatili döneminde ödenmiyor.
Sendikacılık ve Toplu sözleşme	Memur sendikalarına üye olabiliyor. Daha önce toplu görüşme olan sistem toplu sözleşme sistemine dönüştürüldü. Ama işçilerinki gibi etkin değil. Grev hakkı yok	Memur sendikalarına üye olabiliyor. Daha önce toplu görüşme olan sistem toplu sözleşme sistemine dönüştürüldü. Ama işçilerinki gibi etkin değil. Grev hakkı yok	Sendika üyeliği yok. Bireysel olarak idare ile hizmet sözleşmesi imzalıyorr. Grev hakkı yok.
Güvence	Gelişmiş bir memur güvencesi var. Ömür boyu istihdam söz konusu (çok özel durumlar haricinde)	Memur güvencesi çok fazla gelişmemiş. Her yıl sözleşme imzalamak zorunda.	Güvence yok. İdarenin inisiyatifinde.

AKP'nin ideolojik çizgisinde siyasallaşmış idari makamların disiplin soruşturmaları, verdikleri sürgün ve görevden alma kararları, özellikle 15 Temmuz sonrasında belirgin bir şekilde artmıştır. OHAL döneminde bugüne kadar çıkarılan KHK'lerle 40 bin 992'si eğitim ve yükseköğretim alanından olmak üzere, 135 bini aşkın kamu görevlisi, fişleme, müdür/kurum kanaati, sosyal medya paylaşımları, sosyal çevre soruşturması, sendika üyeliği, banka hesabı vb. gibi normal koşullarda asla suç olmayan gerekçelerle kamudan ihraç edilmiş, her açıdan siyasallaşmış idari makamların yürüttüğü disiplin soruşturmaları sonucunda sürgün ve görevden alma kararları verilmiştir.

OHAL KHK'leri ile kamudan ihraç edilen eğitimcilerin sadece 1600'ü, başka bir ifade ile yüzde 3,84'ü Eğitim Sen üyesidir. Sendikamız üyesi 1221 öğretmen, 358 akademisyen ve 21 yükseköğretim idari personeli OHAL KHK'leri ile ihraç edilmiştir. Hükümet tüm eğitim emekçilerinin yaşamlarını belirsizliğe ve güvencesizliğe mahkum eden birçok adımı OHAL bahanesiyle yaşama geçirmiş olsa da sendikamız, ilk günden itibaren maddi ve manevi olarak ihraç edilen üyelerimizin yanında olmayı sürdürmektedir.

Hukuksuz KHK ihraçları ile çok sayıda eğitim ve bilim emekçisi mağdur edilmiş, farklı alanlarda çalışmaları engellenerek sadece çalışma hakları değil, aynı zamanda yaşam hakları da hedef alınmıştır. Yaşanan mağduriyetleri gideren hukuki mekanizmaların olmaması, sorunları daha da derinleştirmiştir.

Hukuken somut delillere, yargı kararlarına, mevzuata uygun yürütülen idari soruşturmalara dayanmaktan uzak bir şekilde verilen tüm kararların hukuksuz olduğu açıktır. İhraç edilen kamu emekçilerine 'savunma hakkı' tanınmaması, KHK ihraçlarının hukukla, adaletle açıklanacak hiçbir yanı olmadığını göstermektedir. En temel sendikal hak ve özgürlüklerin kullanılmasını bile 'suç'

kapsamına alarak doğrudan cezalandırma yöntemlerinin hayata geçirilmesi kabul edilemez.

Sendikal faaliyetlerin hiçbir suretle cezalandırılmayacağı uluslararası sözleşmelerde, insan hakları sözleşmelerinde, anayasa ve mahkeme kararlarında hiçbir tereddüde yer bırakmayacak şekilde açıkça tanınmıştır. Bu konuda çok sayıda AİHM, Danıştay ve idari yargı kararı bulunmaktadır. Eğitim ve bilim emekçilerinin iç hukuk ve uluslararası hukukta güvence altına alınan demokratik haklarını kullanmaları nedeniyle suçlanmaları, ihraç edilmeleri, açığa alma ve sürgün cezaları ile karşı karşıya bırakılmaları tamamen hukuksuzdur.

BÜTÜN ÖĞRETMENLERİ BİRLİKTE MÜCADELEYE DAVET EDİYORUZ!

Öğretmenlik mesleğinin tarihte hiç olmadığı kadar değersizleştiği/ değersizleştirildiği, mesleki itibarımızın ayaklar altına alındığı bir dönemde, Türkiye'nin dört bir yanında fedakârca görev yapan 900 bini aşkın öğretmenin yaşadığı mesleki, ekonomik ve sosyal sorunlar görmezden gelinemez. MEB, gerçek anlamda öğretmenlerin niteliklerini arttırmayı hedefliyorsa, öncelikle öğretmenlik mesleğini itibarsızlaştıran, öğretmenliği herkesin yapabileceği 'teknik bir iş' haline getiren yanlış politika ve uygulamalara son vermelidir.

Bu yıl, 5 Ekim Dünya Öğretmenler Günü'nün 25. yılı kutlanacaktır. Bu bağlamda Milli Eğitim Bakanlığı'nın öğretmenlere değer verilmesine ilişkin söylemleri sadece sözde kalmamalıdır. MEB'e çağrımız; 5 Ekim Dünya Öğretmenler Günü'nün 25. yılında Öğretmen Strateji Belgesi'nin uygulanmayacağı, ILO ve UNESCO tarafından 5 Ekim 1966'da kabul edilen 'Öğretmenlerin Statüsüne İlişkin Tavsiye Kararı'nın' ise eksiksiz uygulanacağını açıklamasıdır.

5 Ekim Dünya Öğretmenler Günü, bizler için klasik anlamda sadece kutlanan bir gün olmaktan çok, tüm eğitim ve bilim emekçilerinin

uluslararası alanda birlik, dayanışma ve örgütlü mücadelenin simgesi olan evrensel bir gündür.

İçinde bulunduğumuz bütün olumsuz koşullara rağmen Türkiye’de eğitim ve bilim emekçilerine sistem tarafından dayatılan politikalara mahkûm değiliz. Ülkemizde yaşanan siyasi istikrarsızlık ve çatışma koşullarına ek olarak eğitim sisteminden kaynaklanan sorunları, ekonomik, sosyal ve özlük sorunlarımızı ancak örgütlü mücadele içinde birleşerek çözebiliriz.

Eğitim Sen olarak taleplerimiz;

- Tüm eğitim emekçilerinin ek göstergeleri 3600’e çıkarılmalıdır.
- Eğitim-öğretim yılı başında öğretmenlere yapılan eğitim-öğretime hazırlık ödeneği, her dönem başında, bir maaş tutarında olmak üzere yılda iki kez olmalı ve bütün eğitim ve bilim emekçilerine ödenmelidir.
- Başta insanca yaşayacak ücret talebi olmak üzere, eğitim emekçilerinin bugüne kadar yaşadığı ekonomik mağduriyetler giderilmeli, son 16 yıl içinde satın alım gücümüzdeki azalmayı telafi eden adaletli bir ücret artışı sağlanmalıdır. Maaşlarda dolar bazında yaşanan kaybı (334 \$) karşılamak için net 2 bin 64 TL artış sağlanmalıdır.
- Ek ders saat ücreti hesaplanırken bir öğretmenin aylık maaş tutarı esas alınmalıdır. (3600/60 = 60 TL)
- Siyasi iktidar ve Milli Eğitim Bakanlığı, dünyanın her yerinde olduğu gibi öğretmenler günü olarak Dünya Öğretmenler Günü olan 5 Ekim tarihini esas almalı, öğretmenlere hak ettiği değeri vermelidir. 5 Ekim günü tatil ilan edilmelidir.
- Dünya öğretmenleri açısından bir toplu sözleşme niteliğinde olan ve Türkiye’nin de imzaladığı “Öğretmenlerin Statüsü Tavsiye Kararı” eksiksiz olarak hayata geçirilmelidir.

- OHAL KHK'leri ile gerçekleştirilen hukuksuz ihraçlar iptal edilmeli, hukuksuz bir şekilde ihraç edilen tüm kamu emekçileri görevlerine iade edilmelidir.
- OHAL KHK'leri ile ihraç edilen kamu emekçilerinin yaşadığı mağduriyeti arttıran her türlü yasal ve fiili engel kaldırılmalıdır.
- Çalışırken alınan ek ödemelerin tamamı temel ücrete ve emekliliğe yansıtılmalı, vergi dilimi uygulaması sabitlenerek ücretlerde yaşanan erimenin önüne geçilmelidir.
- Sözleşmeli/ücretli öğretmenlik gibi her türlü güvencesiz istihdam uygulamalarına, esnek, kuralsız ve angarya çalışmaya son verilmelidir.
- Sözleşmeli öğretmenlerin mazerete dayalı tayin hakkı başta olmak üzere tüm özlük hakları iade edilmelidir.
- Ataması yapılmayan öğretmenlerin istihdam sorunu çözülmeli, tüm branşlara eşit değer veren adaletli istihdam sağlanmalı, MEB'in ihtiyaç sayısı olarak açıkladığı 117 bin öğretmen ataması bir an önce yapılmalıdır.
- Hizmetli ve memurlara özel hizmet tazminatı ödenmelidir.
- Kamu emekçilerinin grevli toplu sözleşme hakkı önündeki engeller kaldırılmalı, gerçek bir toplu sözleşme düzeni sağlanmalıdır.
- Okul öncesinden üniversitelere kadar eğitimin hiçbir kademesinde kriz gerekçesiyle tasarruf yapılmamalı, okullara ve üniversitelere yönelik çeşitli adlar altında yapılan kesinti ve uygulamalara son verilmelidir.
- 0-6 yaş grubu çocuklar için, 50 ve üzerinde çalışanı olan bütün iş yerlerinde kreş açılmalıdır. 50'den az çalışanın bulunduğu işyerlerinde ise çalışma alanlarına yakın ortak bakım üniteleri ve kreşler açılmalıdır.
- Çalışan kadınlara doğum öncesi 8, doğum sonrası 24 hafta olmak üzere toplam 32 hafta ücretli doğum izni verilmelidir.

Doğumdan sonra babaya 10 iş günü ücretli izin verilmeli, sezaryenle veya erken doğum halinde bu izin ücretli olarak 15 güne çıkarılmalıdır. Bakım yükümlülüklerinin ebeveynler arasında dengeli bir biçimde paylaşılması için, doğum izninin bitiminden, çocuğun okula başladığı süreye kadar geçen sürede anne ya da babanın isterlerse dönüşümlü olarak kullanabilecekleri 1 yıl ücretli ebeveyn izin hakkı olmalıdır. Kamu emekçilerine, bir maaş tutarında doğum yardımı yapılmalı, bu yardım hiçbir kesintiye tabi tutulmaksızın ödenmelidir.

- Yönetici atamalarında kadın çalışanların tüm yönetim kademelerinde eşit temsiliyeti sağlanmalıdır.
- Kılık kıyafet yönetmeliğinde yer alan antidemokratik uygulamalar kaldırılmalıdır.

BİRLİKTE GÜÇLÜYÜZ

Birlikte Başarabiliriz...

KAYNAKÇA

- 1) http://www.unesco.org/education/pdf/TEACHE_E.PDF
- 2) <http://www.mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/1.5.1739.pdf>
- 3) <https://en.unesco.org/themes/teachers>
- 4) <https://en.unesco.org/themes/teachers>
- 5) Gülmez, M. (2010), *Öğretmenlerin Statüsü Tavsiyesi (1966 ILO/UNESCO Ortak Belgesi)*. Ankara: Eğitim Sen Yayınları.
- 6) Kablay, S. (2012b) "Kamuda Esnek İstihdam Rejimi: 4B Örneği", 3. İzmir Ulusal İktisat Kongresi, İzmir: 29 Şubat-2 Mart

